

Værkbeskrivelser

Rum 1

Thierry Geoffroy: "In Advance of the broken Arm. Can the artist prevent the accident?" (*Til fordel for den brækkede arm. Kan kunstneren forhindre ulykken*)

Under livgardens ridt gennem København lavede den franske kunstner Thierry Geoffroy en happening, hvor indvandrere fejer op efter hestene. Disse efterladenskaber har han siden puttet på dåser, og de ses udstillet i en montre. Kunstneren kalder også værket "Den gode immigrant". Livgarden er et symbol på kongehus, den danske historie og i det hele taget alt dansk, og ved at lade indvandrere feje op efter hestene sætter Geoffroy fokus på vores behandling af disse mennesker og deres vilkår i Danmark.

Marcelo Viquez: "Breve parodia de un intercambio cultural" (*Kort parodi på en kulturel udveksling*)

Samarbejde med Montana A/S

Marcelo Viquez' værk sætter fokus på mødet mellem forskellige kulturer som erhvervsliv overfor kunst, den vestlige kultur overfor den sydamerikanske og den velhavende overfor den mindre bemidlede. Men hvem, der er hvem, fremgår ikke af videoen, men er noget beskueren må reflektere over. Også i fotoet er rollefordelingen tvetydig. Det er Peter Lassen i den fine stol, og Marcelo Viquez står med hånden på hans skulder. Men hvem er hovedpersonen i værket, og hvordan er magtbalancen?

Marcelo Viquez: "Prevalece la cultura ante la caida de los imperios?" (*Består kulturen selv om imperierne falder?*)

Coca-Cola flasker i en trækiste. Kisten som symbol og dens henvisninger til død, begravelse, tab, afslutning osv. er direkte og utvetydig. Man kan hævde, at Coca-Cola flasken er ligeså kendt. Den er symbolet på alt amerikansk, såvel som på masseproduktion, på reklame, på branding og på penge. Titlen er, oversat til dansk, "Den fremherskende kultur før faldet af imperier?". Ønsker kunstneren dermed at synliggøre det scenarium, at det amerikanske imperium er faldet eller vil falde?

Lilibeth Cuenca Rasmussen: "I want you under my skin" (*Jeg vil have dig ind under huden*)

Samarbejde med egetæpper A/S

Værket sætter fokus på vores stereotype opfattelse af etnicitet. Vores fremtoning og den måde vi klæder os på, har meget at sige om, det menneske vi er, men måske især om, hvordan vi opfattes af andre. Hos Lilibeth Cuenca har personerne gennemgået en radikal forandring. Den afroamerikanske mand er for eksempel blevet sminket hvid. Men hvad gør, at vi enten er fordomsfulde overfor et menneske, første gang vi møder ham eller hende, eller har lyst til at lære dette menneske bedre at kende?

Danh Vo: "Socle du Monde"

Samarbejde med Nykredit

Danh Vo har beklædt papkasser med bladguld, så bogstaver fremkommer. Disse bogstaver henviser til det såkaldte Bowditch-alfabet, som er et amerikansk navigationsalfabet, skabt af Bowditch som et alternativ til det engelske navigationsalfabet. Det var samtidig en markering af, at det at navigerer i verden nu ikke længere er forbeholdt én nation. Danh Vo's værk er et sammenstød af kulturer. Materialerne har hver deres kultur, så at sige. Ligesom Manzoni ligestiller lort med guld, så tager Danh Vo et simpelt materiale og beklæder det med bladguld. Både papkassernes simple materiale og guldets ædle karakter bliver meget tydelig, når det sammensættes.

Ismar Cirkinagic: KPTN, Installation 1

Samarbejde med A Hereford Beefstouw

564.000 kr. koster anlægget, man hører og ser i installationen. Det samme beløb ville en bosnisk familie på fire få af den danske stat, hvis de valgte at flytte tilbage til hjemlandet. Kunstneren selv kalder det for "fuck off-money". Men hvor meget er 564.000 kr. værd, hvis man ikke har et hjem at vende tilbage til? Musikken er skrevet af komponister, der alle har været forfulgt eller været på flugt. Titlen KPTN er navnet på et genprotein, der kan forårsage tab af hørelse: Men hvad er et 564.000 kroners anlæg værd, hvis man er døv? Spørgsmål om tilhørsforhold, gæstfrihed, at være uønsket og værdisættelse er essentielle begreber i Cirkinagics installation.

Jette Hye Jin Mortensen: "The Sliding Doorway" (*Den glidende døråbning*)

Samarbejde med Jæger Holding A/S

Det interkulturelle har Jette Hye Jin Mortensen helt inden under huden. Hun er født i Korea, men er opvokset i Danmark, og dette afspejles i dette værk. Installationen er afstemt efter hendes alder, og scenerne i videoprojektionen er fra hendes eget liv. Installationen udgøres af to poler med glasvægge imellem. Der er ingen forskel på de to poler, ingen variation eller rangorden, men i stedet for er det symmetrien, der dominerer værket. Videoprojektionerne afspejles i værkets blanke materialer, og spejlingen fremstår forskelligt alt efter, hvor man står i forhold til værket. Et gennemgående tema i dette værk er spejlinger, fortolkninger og transformationer i forhold til det, at være menneske med de erindringer og erfaringer, man bærer med sig.

Rum 2

Hesselholdt og Mejlvang: "Livingroom" (*Dagligstue*)

Samarbejde med TEKO

I denne dagligstue støder forskellige kulturer sammen. Her ses en bedeskammel, en kummefryser og almindelige danske møbler. Den måde, vi indretter os på, kan være en synliggørelse af vores kulturelle tilhørsforhold. Denne bolig er jo ved første øjekast meget dansk. Møblerne er af dansk design, der er bl.a væg-til-væg-tæppe og Montana-reoler. Men der er ting, der ikke rigtigt passer ind, som en sweater med et motiv af et torturlignende instrument samt gardiner med lignende motiver. Psykoanalytikeren

Sigmund Freud beskæftigede sig med begrebet "unheimlich", som er der, hvor det trygge og velkendte bliver uhyggeligt og angstfremkaldende. Dagligstuen er det, vi forbinder med det trygge og hjemlige, men i denne dagligstue er tingene ikke helt, som vi forventer det.

Thierry Geoffroy m.fl.: Penetration

Værket på væggen er resultatet af en happening, der fandt sted, da Socle Du Monde – Between Cultures åbnede i november 2010. Thierry inviterede en gruppe kunstnere med anden etnisk baggrund end dansk ind på kunstmuseet. Disse mennesker fik dermed mulighed for "at trænge ind i kunstinstitutionen" og gøre deres mening gældende. De gik løs på væggen, hvor de malede og klæbede avisudklip op. Aktionen tog udgangspunkt i biennialens tema, det interkulturelle, samt i aktuelle debatter i medierne på dette tidspunkt. I værket indgår for eksempel en parabol. Debatten om retten til at kunne se nyheder fra sit hjemland var højaktuel på dette tidspunkt, hvor Dansk Folkeparti ytrede ønsket om at forbyde paraboler i indvandrer kvarterer. Værket udfordrer forestillingen om Danmark som et demokrati, hvor ytringsfriheden er i højsæde.

Joachim Hamou: "Headlines" (*Overskrifter*)

Samarbejde med Dagbladet Børsen/ Cand.Selv

I dagbladet Børsen indrykkede Joachim Hamou forskellige små rubrikker med tekster som "Intet at skrive hjem om", "Til rette vedkommende" og "Der var engang". Traditionelt præsenteres et kunstværk indenfor kunstmuseets eller galleriets rammer, eller på byens torve eller pladser. Men her kommer det uventet og uanmeldt ind i vores hverdag. Hamous små rubrikker har ikke egentlig karakter af annonce eller reklame, men er overraskelsesmomenter, der får læseren til at stoppe op og undres over forholdet mellem medie, afsender og budskaber. (Man er velkommen til at tage en avis med hjem.)

Christian Danielewitz: "The fourth estate and the fifth column" (*Pressen og den 5. kolonne*)

Samarbejde med IT Relation A/S

Værket udgøres af et rum med 8 skærme, hvor der vises nyheder fra otte forskellige internationale nyhedskanaler bl.a. fra CNN, Congo News Network og Al Jazeera. Alle

udsendelserne fokuserer på historier fra det afrikanske kontinent. Men spørgsmålet er, hvilken type historier der formidles, og hvordan historierne formidles? Værket stiller således spørgsmålstejn ved, hvordan de enkelte nyhedsmedier udvælger og formidler deres historier, og den rolle medierne spiller i vores samfund.

Jens Haaning: "En gennemsnitlig dansk årsindkomst"

Samarbejde med Nordea

Sådan ser 278.500 kr. altså ud. Det er ikke hver dag, man får lov til at se så mange penge på én gang. Normalt vil en årsindkomst være et tal på en årsopgørelse og ikke rede penge. Hvad er værdi? Pengesedler har værdi i kraft af, at de kan omsættes til en vare. Når 278.500 kr. bliver sat bag glas og ramme og udstillet i museets rum, så "forsvinder" værdien fra pengesedlerne, for de kan ikke længere bruges. Vi får at vide, at 278.500 kr. er, hvad vi i gennemsnit tjener om året. Men er det meget, eller er det lidt? Siger vores indtægt noget om, hvilken kultur vi tilhører? Altså kan man tale om at tilhøre en bestemt kultur, alt efter hvilket indkomstniveau, man har?

Nedko Solakov: Help (*Hjælp*)

Samarbejde med IB Gruppen IB og Co, Co3, NewsRoom

Kunstneren havde nogle værker, som han ikke kunne få solgt, og bad et reklamebureau om et forslag til, hvordan han bedre kunne sælge værkerne. Solakovs værk er derfor et møde mellem kunstens verden og den kommercielle verden. Reklamebureauets løsning går ud på, at køberen i høj grad selv bestemmer værkets udseende. Man kan endog visualisere, om værket passer til sofaen derhjemme. Men hvis det ikke er kunstneren selv, der bestemmer, hvordan det endelige værk ser ud, er der så tale om kunst? Og hvis en kunstner skal kunne leve af sin kunst, skal der være købere til den, men i hvilken grad skal kunstneren forsøge at imødegå kunstmarkedet?

Koncertsalen

Kimsooja: Thread Routes (Peru) (*Ruter af tråd*)

Kimsooja beskriver sit værk som 'et arkæologisk projekt på tværs af kulturer'. Hendes video er optaget i Peru, nærmere betegnet på en ø i Titicaca-søen. Kunstneren

undersøger forholdet mellem natur og kultur. Kimsooja lader os se, hvordan både mænd og kvinder i dette samfund arbejder med sirlige mønstre i strik og vævninger. Værket skifter mellem at vise optagelser af det omkringliggende landskab og arkitektur og detaljer fra tekstilfremstillingen. På denne måde henleder kunstneren vores opmærksomhed på de ligheder der synes at være mellem naturen og de kulturskabte mønstre.